

sobota, 06.03.2021

## Komentarz Ojców Kościoła na III niedzielę Wielkiego Postu

### Czytanie z Księgi Wyjścia

W owych dniach mówił Bóg wszystkie te słowa:

«Ja jestem Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie!

Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią!

Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, bo Ja, Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zazdrosnym, który za nieprawość ojców karze synów do trzeciego i czwartego pokolenia, tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysięcznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.

Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, w błahych rzeczach, bo nie pozwoli Pan, by pozostał bezkarny ten, kto wzywa Jego Imienia w błahych rzeczach.

Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz się trudził i wykonywał wszystkie swoje zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem Pana, Boga twego. Nie będziesz przeto w dniu tym wykonywał żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani przybysz, który przebywa w twoich bramach. W sześć dni bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, siódmego zaś dnia odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty.

Czczij twego ojca i twoją matkę, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, ci daje.

Nie będziesz zabijał.

Nie będziesz cudzołożył.

Nie będziesz kradł.

Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.

Nie będziesz pożądał domu twojego bliźniego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do twojego bliźniego».

### ORYGENES (158-254)

Gdy Bóg mówi: „Ja jestem Panem, Bogiem Twoim, który Cię wywiódł z ziemi egipskiej” (Wj 20, 2), mówi tak o duszy każdego, kto nauczył się pogardzać obecnym wiekiem, który przenośnie zwie się Egiptem (Ap 11, 8), mówi tak o duszy każdego, kto – że posłuży

się słowami Pisma – przez Słowo Boże „został przeniesiony i nie można go znaleźć” (Rdz 5, 24), bo spieszy i dąży do przyszłego wieku. Otóż słowa te skierowane są nie tylko do tych, którzy wyszli z Egiptu, lecz tym bardziej do ciebie, słuchaczu; jeśli więc wychodzisz z Egiptu i nie służysz już Egipcjanom, Bóg mówi: „Ja jestem Panem, Bogiem twoim, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli”.

Zastanów się, czy sprawy tego wieku oraz uczynki cielesne nie są „domem niewoli”, tak samo jak porzucenie spraw świeckich i życie wedle woli Bożej jest domem wolności zgodnie z tym, co Pan mówi w Ewangeliach: „Jeśli trwać będziecie w słowie moim, poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8, 31 n). Egipt jest więc „domem niewoli”, Judea zaś i Jerozolima są domem wolności. Posłuchaj, co na ten temat mówi Apostoł „zgodnie z mądrością, która została mu dana do posługiwania” (2 P 3, 15): „Jeruzalem na wysokościach jest wolne i ono jest matką nas wszystkich” (Ga 4, 26). Jak więc Egipt, owa ziemská prowincja, dla synów Izraela jest „domem niewoli”, jeśli ją porównać z Judeą i Jerozolimą, która jest dla nich domem wolności, tak samo w porównaniu z niebieską Jerozolimą, która, że tak powiem, jest matką wolności, cały ten świat i wszystko, co jest na tym świecie stanowi „dom niewoli”. A ponieważ ludzie, ponosząc karę za grzech, przeszli z domu wolności do niewoli tego świata, dlatego też pierwsze zdanie Dekalogu, to znaczy pierwsze słowa przykazań Bożych mówią o wolności: „Ja jestem Panem, Bogiem twoim, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli”.

## **Słowa Ewangelii według Świętego Jana**

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus przybył do Jerozolimy. W świątyni zastał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas, sporządziwszy sobie bicz ze sznurów, wypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzrzucał monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Zabierzcie to stąd i z domu mego Ojca nie róbcie targowiska!» Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: «Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie».

W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: «Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?» Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo».

Powiedzieli do Niego Żydzi: «Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?»

On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w Jego imię, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zawierzał im samego siebie, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co jest w człowieku.

## **AUGUSTYN Z HIPONY (354-430)**

Kim są ci, co sprzedają woły? Szukajmy w figurze tajemnicy wydarzenia. To są ci, którzy szukają swego w Kościele, a nie tego, co jest Jezusa Chrystusa. Za towar przeznaczony do sprzedaży uważają wszystko ci ludzie, którzy nie chcą być odkupieni: nie chcą być nabyci, a tylko sprzedawać. A jednak byłoby dla nich dobrze, aby zostali odkupieni krwią Chrystusa, aby mogli dojść do pokoju z Chrystusem. Na cóż bowiem przyda się zakupić na tym świecie cokolwiek tymczasowego i przejściowego: czy to majątek, czy to przyjemność brzucha i gardła, czy to wreszcie zaszczyty w ludzkiej chwale? Czy to wszystko nie jest dymem i wiatrem, czyż to wszystko nie

przemija, nie ucieka? A biada tym, którzy przyłgnęli do tego, co przemijające, bo wraz z nim przeminą.

[siteorigin\_widget class="RevSliderWidget"][/siteorigin\_widget]